

feil, om ikke de Allerfeste vilde bede meget om at blive frie for en saadan Godtgjorelse; det vil vistnok falde dem saa besværligt at modtage en saadan Lov af 4—5 Rd., at de slet ikke vilde modtage dem. Det vilde ogsaa være meget sørgeligt, om det skulde være Tilfældet, som den ærede Forslagsstiller meente, at man vilde være høist utilfreds og misfornøiet med denne Lov, dersom man ikke fik denne Godtgjorelse, men at man derimod, hvis man fik den, med Glæde vilde tage fat paa at udføre Forretningerne. Denne Dom tør jeg ikke sælde over Sogneraadene og deres Medlemmer. Men det ærede Medlem har tillige mener jeg, af en anden Grund foruden af denne, som jeg mener er tilstrækkelig dertil, gjort det umuligt at vedtage hans Forslag. Denne Lønning eller Godtgjorelse til de kommunale Myndigheder vil nemlig ikke i fjerneste Raade formindste det Arbeide, som Skattekommissionerne faae, men det er jo dog paa deres Bekostning, at han vil give Communalbestyrelsen denne Godtgjorelse. Dersom det ærede Medlem mener, at Skattekommissionerne fuldstændig kunne godtgjøres med 37,500 Rd., saa skulde han have stillet dette Forslag uafhængigt af det andet, thi det staaer slet ikke i Forbindelse med det andet; de staae ganske uafhængige af hinanden, hvert for sig, men det gaaer ikke an at sige, at, for at skaffe de Andre lidt Godtgjorelse for det Arbeide, de skulle have, ville vi formindste det, som Finantsministeren og Udvalget — kan jeg tildeels ogsaa sige — have meent maatte indrømmes efter den hele Indretning, Loven nu har faaet. Der lægges jo saa overordentlig stort et Ansvar paa Skattekommissionerne i det Hele, at man ikke har troet at burde undlade at sætte Finantsministeren istand til at yde en lille Godtgjorelse for de Forretninger, som derved paalægges dem. Jeg mener altsaa, at man allerede af denne Grund ikke kan vedtage det ærede Medlems Forslag, uden at man i meget betydelig Grad nedsetter det, som man vil bemyndige Finantsministeren til at anvende for at faae saa dygtige og paalidelige Skattekommissærer som muligt. At nedsette denne Sum vil være det Samme som at gjøre Loven umulig paa det Grundlag, som

er vedtaget ved anden Behandling. — Det er af et æret Mindretal stillet et Forslag om i Slutningen af § 24 at forandre en Fjerdedeel til en Sjettedeel. Denne Paragraph omhandler Skatteydernes Klager til Overtattekommissionen, altsaa ikke, som vel maa bemærkes, Klager til Skattekommissionen, men til Overtattekommissionen. Der er i § 24 vedtaget, at en Skatteyder ikke hos Overtattekommissionen skal kunne faae Nedsættelse i sin Indtægtsansættelse, forsaavidt han ikke har brugt Selvangivelse, medmindre han godtgjør, at hans Indtægt er sat idetmindste en Fjerdedeel for høit. Denne Bestemmelse gjælder altsaa ikke for dem, der have brugt Selvangivelse, men kun for dem, som ikke have brugt den, og den gjælder kun for Klager til Overtattekommissionen, men ikke for Klager til Skattekommissionen. Man har derfor meent, at det maatte anses for rigtig, at det ikke skulde være altfor let at kunne henvende sig til Overtattekommissionen, naar Vedkommende har henvendt sig til Skattekommissionen, og denne har givet den første Ansættelse Medhold, men han ikke er tilfreds med denne og vil gaae videre. Man har da meent, at der burde være en Bestemmelse, som maatte føre til, at han betænkte sig to Gange, inden han forsøgte Klage paa ny. Desuden er det ogsaa en Bestemmelse, som jeg antager for hensigtsmæssig i en anden Retning, nemlig for at opmuntre saa meget som muligt til Selvangivelse; man maa wisse, at Selvangivelse bliver brugt saa meget som muligt, og derfor bør man gjøre, hvad man indirecte kan gjøre, for at fremkalde saadan Selvangivelse. Den Mand altsaa, der maatte ville forbeholde sig at gaae med Klage til Overtattekommissionen, forsaavidt hans mulige Klager ikke fandt Medhold hos Skattekommissionen, vil, ved at indgive Selvangivelse, sikkre sig at kunne gaae til Overtattekommissionen og faae Nedsættelse, uden at denne Betingelse af en Fjerdedeel kommer i Betragtning. Paa Grund af disse Betragtninger har Udvalgets Fleertal ikke troet at kunne slutte sig til dette Mindretalsforslag. — Der er af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) med Flere stillet et Forslag til § 18 om, at andet Stykke af Paragraphen skal ud-